

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archidiacono, Archipresbytero, & Canonicis Mediolanen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

garum, quem inter fratres nostros speciali amplectimur dilectionis affectu, & quem personam tuam & regnum diligere syncerè cognoscimus, utpote in eo nutritum pariter & instructum, qui te ad hæc diligenter commoneat, & nostram tibi exponat plenius voluntatem; cui, tanquam nobis ipsis, fidem adhibeas super his quæ tibi duxerit proponenda.

ARCHIDIACONO,
Archipresbytero, & Canonicis
Mediolanen.

Epist. 349.
Quæ modis
crimen falsi cir-
ca bullas apo-
stolicas com-
minatur.
Cap. Licet.
De falsariis.
Vide lib. 2. epist.
29.

Licet ad regimen ap. sedis, quæ dante Domino uniuersarum Ecclesiarum mater est & magistra, insufficientes nos vita & scientia reputemus, quantum tamen Dominus nobis sua miseratione concesserit, ab his proposuimus abstinere per quæ nobis possit merito derogari: quanquam ex infirmitatis humanæ defectu non sic formam perfectionis semper & in omnibus imitari possimus, quin aliquid aliquando in nostris surrepat operibus quod minùs circumspèctæ providentiæ valeat imputari, quod tamen non ex industria vel scientia certa, sed interdum ex ignorantia vel nimia occupatione contingit. Significastis siquidem nobis per litteras vestras quòd cum quædam vobis fuissent literæ præsentatæ, per quas vobis districtè præcipere videbamur ut I. de Cimilian. Clericum Ecclesiæ vestræ in Canonicum reciperetis & fratrem, nec aliquem alium in Canonicum vocaretis, donec ipse præbendæ beneficium plenariè fuisset adeptus, earum tenore diligenter inspecto vix eas credidistis de nostra conscientia processisse, vel si etiam processerunt, per nimiam fuisse importunitatem obtentas. Ceterùm cum easdem literas, sicut viri providi & discreti, ad nostram remisissetis præsentiam, ut ex earum inspectione plenius nosceremus utrum ex nostra conscientia processissent, plus in eis invenimus quàm vestra fuisset discretio suspicata. Nam licet in stilo dictaminis & forma scripturæ aliquantulum cœperimus dubitare, bullam tamen veram invenimus, quòd primùm nos in vehementem admirationem induxit, cum literas ipsas sciremus de nostra conscientia nullatenus emanasse. Bullam igitur hinc inde diligentius intuentes, in superiori parte, qua filo adheret, eam aliquantulum tumentem invenimus, &

cum filum ex parte tumentis sine violentia qualibet aliquantulum attrahi fecissemus, bulla in filo altero remanente, filum ex parte illa fuit ab ipsa sine qualibet difficultate avulsum, in cuius summitate adhuc etiam incisionis indicium apparebat. per quod liquidò deprehendimus bullam ipsam ex aliis literis extractam fuisse, ac illis per vitium falsitatis insertam, sicut ex literis ipsis plenius agnoscetis, quas ad majorem certitudinem vobis duximus remittendas. Cum igitur tantus excessus relinqui non debeat aliquatenus impunitus, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus & districtè præcipimus quatenus dictum I. nisi infra viginti dies post harum susceptionem à vobis commonitus ad præsentiam nostram cum testimonio literarum vestrarum satisfacturus accesserit, ex tunc ab omni ecclesiastico beneficio & clericali officio, sublato cujuslibet con. & ap. obstaculo, suspendatis, vel, si beneficio caret, anathematis eum sententia innodatis; cum ab hac culpa non de facili sit credendus immunis, cum nec per fratres nec consanguineos nostros nos, licet sæpius rogatos, potuisset inducere ut super hoc nostras vobis literas mitteremus, ex quo fraudem auctoris, etsi principalis falsarius ipse non fuerit, sufficienter agnoscere potuisset; præsertim cum eo tempore præsens fuisse dicatur quo contra falsarios de communi fratrum consilio publicè constitutum inter cetera, sub pœna excommunicationis firmiter inhibentes, ne quis literas apostolicas nisi de manu nostra vel bullatoris nostri reciperet, illis duntaxat exceptis quibus propter dignitatis excellentiam indulsumus ut per nuncios fideles & notos id ipsum possent efficere. Ut autem varietates hujusmodi falsitatis, quas hæcenus deprehendimus, vos ipsi de cetero deprehendere valeatis, eas vobis præsentibus literis duximus exprimendas. Prima species falsitatis hæc est, ut falsa bulla literis apponatur. Secunda, ut filum de vera bulla extrahatur ex toto, & per aliud filum immissum falsis literis inseratur. Tertia, ut filum ab ea parte, in qua charta plicatur, incisum, cum vera bulla falsis literis immittatur sub eadem plicatura cum filo similis canapis restauratum. Quarta, quòd à superiori parte bullæ altera pars fili sub plumbo rescinditur, & per id filum lite-

Vide supra epist.
235.

ris falsis inserta reducitur infra plumbum. Quinta, cum literis bullatis & redidit aliquid in eis per rasuram tenuem immutatur. Eos etiam à crimine falsitatis non reputamus immunes qui contra constitutionem præmissam scienter literas nostras nisi de nostra vel bullatoris nostri manu recipiunt. Eos quoque qui accedentes ad bullas, falsas literas cautè projiciunt, ut de vera bulla cum aliis figillentur. Sed hæc duæ species falsitatis non possunt facile deprehendi, nisi vel in modo dictaminis, vel in forma scripturæ, vel qualitate chartæ falsitas cognoscatur. In ceteris autem diligens indagator falsitatem poterit diligentius intueri, vel in adjunctione filorum, vel in collatione bullæ, vel motione, vel obtusione, præsertim si bulla non sit æqualis, sed alicubi magis sit tumida, alibi magis depressa. Si verò quod contra ipsum I. vobis præcipimus neglexeritis adimplere, noveritis nos venerabili fratri nostro Vercellen. Episcopo præcipiendo mandasse ut ipse id auctoritate apostolica sublato appellationis obstaculo exequatur. Datum Spolet. II. Non. Septembris.

D E F A V R E S H A M,
S. Augustini, & S. Georgij Prioribus,
in Cantuarien. diocesi constitutis.

Epist. 350.
Ne ad sedem
apostolicam rite
appellantes
impediantur.

Sic apostolica sedes inter fratres & coepiscopos nostros pastoralis dispensavit oneris gravitatem, sic eos in creditæ sibi sollicitudinis partem assumpsit, ut nihil sibi subtraheret de plenitudine potestatis, quò minus de singulis causis ecclesiasticis inquirere possit, & cum voluerit judicare, ad communem omnium utilitatem constituens, ut ad eam tanquam generalem omnium matrem & singulare fidelium Christi refugium appelletur, per quod & minorum tollatur oppressio, & superiorum præsumptio refrænetur. Cum itaque appellationibus, quæ ad sedem apo. interponuntur sæpius, velimus ab omnibus humiliter & devotè deferri, disc. vestræ per apostolica scripta mandamus & districte præcipimus quatenus ex parte nostra curetis fortius inhibere ne quis in Cantuarien. Ecclesiam & dilectos filios Priorem & monachos Cantuarien. post appellationem ad nos legitime interpositam excommunicationis, suspensionis, sive interdicti sententiam proferre præ-

sumat. Si quis verò contra præsumpserit, vel hæcenus fortè præsumpsit, sententiam ejus nullam esse penitus nunciatis. Si qui etiam possessiones eorum invaserint violenter, eos ad restitutionem earum per censuram ecclesiasticam appel. postposita compellatis. Nullis literis ob. veritate tacita &c. Quòd si omnes &c. Datum Spolet. IV. Nonas Septembris.

S. AVGVSTINI ET S. GEORG.
Prioribus Cantuarien.

Dilecti filij Io. & Hubertus nuncij dilectorum filiorum Prioris & monachorum Ecclesiæ Cantuarien. nobis humiliter retulerunt quòd cum pro causa quæ inter dictos Priorem & monachos & venerabilem fratrem nostrum Cantuarien. Archiepiscopum super capella de Lamhee vertebatur, ab ipsis Priore ac monachis mitterentur, sicut eis propositum fuit, idem Archiepiscopus post iter arreptum in eos excommunicationis sententiã promulgavit. Cum autem plus sit ad sedem apostolicam factò provocare quàm verbo, & ipsis propter prædictam causam ad Romanam Ecclesiam venientibus, intelligatur ad sedem apostolicam provocatum; discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus si verum est quod asseritur, dictos Io. & Hu. appellatione postposita denunciatis excommunicationis vinculo non teneri. Datum Perusij, III. Idus Septembris.

ARIANEN. EPISCOPO.

Accedentes ad præsentiam nostram dilecti filij Georg. & Aug. monachi monasterij sancti Salvatoris de Telesia, quod ad Romanam Ecclesiam specialiter noscitur pertinere, dilectorum filiorum Conventus ipsius monasterij ac Prioris & Primicerij Beneventan. nobis literas præsentarunt: ex quarum continentia & illorum diligenti significatione nobis innotuit quòd cum prædictis Priori & Primicerio Beneventan. nostras literas misissemus ut P. tunc Abbati ipsius monasterij, quoniam ipsum minus providè gubernabat, de bonis ipsius facerent congruè provideri, & ibidem alium subrogari Abbatem qui præesse sciret fratribus & prodesse, provisò convenienter eidem P. post resignationem ipsius, ipso præsentem, ac suum

Epist. 351.
Ejusdem argu-
menti.
Cap. Dilecti filij.
De appellatione.

Epist. 352.
De electione
& confirmatione
Abbatis Beneventani.